

R
II-157

BAGBTI E BUJQESIJA

PREJ

NAIM BE FRACERIT

Gtypure heren e pare prej gojeriss DRITA

NB BUKUREGT 1886

SELANIK
GTYPEEKROUA „MBROØESIJA“ KRISTO LUARASI
1910

82.18-14

BAGETI
E
BUJQESIJA

PREJ

NAIM BE FRACERIT

Gtypure heren e pare prej boqerise DRITA

NE BUKURECT

*Chirkha Kue
do Jakom*

*Konfense Enkelino
(Palermo)*

SELANIK

GTYPPEKROUA „MBROOPSJA“ KRISTO LUARASI

1910

Nr. inv. R.II - 157

Nr. Inv. R.II-157
Inv. br. 233/286

BAGPTI E BUJQESIJA

O malet' e Cqiperise! e ju o lisat' e gate!
Fuçat' e gera me lule! q' u kam nder ment dit' e nate.
Ju bregore bukurose! e ju lument' e kułuar!
Çuka, kodra, brija, gerxe, ñe pyłe te gelberuar!
Do te kendoñ bagetine, qe mbani ju e usqeni,
O vendedit' e bekuar! ju mendjene mà defreni.

Ti Cqiperi me ep nderre, me ep emrin Cqipetar,
Zémerni ti mà gatove, plot me deçire ñe me zjar.

Cqiperi! ô mema ime! ndonese jam i merguar,
Dacurine t' ende kûrre, zéméra s' e ka haruar.

Kur degón zedín e s' emes, qys e le qengi kopene,
Blegerín dy a tri here eðe iken e mer ñene,
Eðe ne i prefçin uðen, ñezet a triðjeté vete,
E tà trembin, ajý s' kðehet, po çkon ne mest si çigete
Actú ñe zéméra ime, me le ketú, tek jam, mua,
Vjen me vrap e me deçire, atý ner viset e tua.

Tek buron ujet te ftohte, eðe fryn veriu ne vere,
Tek mbin lulja me gas gumé, ñe me bukuri e m' ere,
Ku i fryn bariu xurasé, tek kułosin bagetija,
Ku merzen cjapi me zile, atje i kam mentt' e mijá;
Atje lint diek' i qegur, eðe hena e gezuar,
Fat' i bará' e miresija, ne ate vent janes mbluar;
Nat' atje 'ste tjatre nate, eðe dita tjatre dite,
Ne pyjet' e gelberuar, atje rrine Perendite.

Mendje! mer fuçat e malet, jaçte, jaçte nga qyteli,
Nga brenga, nga daç-e-demet, nga rrëmuja, nga rrëmeli.

Tek kendon dæleza me gas, eðe zogu me dæsire,
 E qyqeja duke qesur, bilbili me emblesire,
 Tek hapete trendafili, atje mà ka enda te jem,
 Backe me spesit eðe une t' já ðerres kenges e t' ja ðem;
 Te coh kecerit e qerrat, decte, ccepte, ðente, ðite,
 Qieðin e zbukruar, ðene me lul' e me drite.

— Vace bukurog' e bariut! qe vjen me ðere pervecur,
 Me zemere te defryer, e me buzeze te qesur,
 Me dy qerraze nder duar te bukura, si ðe vete,
 Ne sydit t' ent e coh gaze, qe s' e kam getur nde jetse;
 Daç sysk' e me kembore, q' e ke manar, po te vjen pas,
 Be qeni me bes' i larme, te ndjek me dæcir' e me gas;
 Daç Perendine, pa me ðua, a mos na pe bagetine?
 — I lac' atje pas me te gäire... já atje pertej tek vine!

O! sa bukuri ka tufa! sa gas bije bagetija!
 Vine posi mblet' e plotte! i bekofte Perendija!
 Ne per geg' e ner bregore, Jane perhapure qerrat,
 E kecerit ne per rripat, ðe ne gedet e ne ferrat;
 Sa me vrap e me gas breðin, eðe lozin coku me sok,
 Aty perhapene me nxit, aty mblidene prape tok,
 Eðe prape tufe-tufe, perhapene duke breður,
 Duke ikur me vrap cumse, duke lojtur, duke heður,
 Nxitojn' e s' loðene kurre, eðe kur i mer urijsa,
 Sicili futet ne tufe, sulete ne mem' e tija,
 Posa gen memen e daður, eðe me vrap i hyn ne gi,
 Rri me guñe ðe ze sisen, e qumæstin e emble pi:
 Pa e ema me mað cumse, ndo ði qofte e ndo dele.
 Bir' e vetem e mer ne gi, me gas e me perkeðele.

Sa te miraze ke ðene! Zot i mað e i verte s!
 E ç' nom te bekuar vure, per çdo ge q' eðte ne jetse!
 Sa me pelqen blegerima, zer' i embl' i bagetise,
 Qengi eðe kec' i bukur, qe rri me guñ' e pi sise!

Perhapure bagetija, ne per sege, ne per brija,
 Ner lajdi e ne per duqha, nder murriza ne delesiqa,
 Bijen zilet e kemboret, de fyeli e xuraja,
 Beu mbleron e gelberojsne fuga, male, brige, maja,
 Ede giđe gē e galę, ndjen ne zemre ne desire,
 Ne gas t' embel' e te sume, o! sa bukur e sa mire!
 Pelan e ndjek mez' i bukur, lopes i vete vići pas,
 Delelendyeja punetore, ben folene me te mad gas,
 Ogići iken perpara, i bije tuſes ne bałe,
 Me zemre te celur sume, vete si trimi me pałe,
 Zoqté zene keng' e valę de po kercejn' e kendojne,
 E ne per dega me lule, si engeħlit fluturojne,
 Laragi ngrihet pərpjete, dua q' i spijsi Perendise,
 Ne levdatę te bekuar per gezint te giđesise.

Qieļi sa eest' i kdieļt, e sa eest'e zbukruar!
 E dieļi sa ndrin bukur, inbi lulet te lulezuar!
 Giđe keto lule ç' janę? qe u ngałe me ne here!
 Ngaha qieļi ke xbritur? ver'o e bukura vere!

Ç' do luleze ka me vethi, ne emer' e ne fytyre,
 Ne bukuri ne miresi, ne stat, q' erę e ne gyre,
 Si de ç' do dru e ç' do pemę, ede ç' do bar e ç' do fletę,
 Sa eest' e bukur faq' e deut! s'te ze syri ge te metę.

Giđe kjo bukuri valę nga āeu te kete mbleruar?
 A nie te mađt te ti Zoti pej parrajs' e ka dərguar?

Veç ne qeri soh pa punę de te mjer' e te brengosur,
 Te keputur, te mejtuar, te grisur e te rrečkosur,
 Lipen i gori pa spresę, se atje e pru pertimi,
 S'i ka mbetur gaz ne zemre, se s'i la vent hiāerimi;
 Beste qeri, si de neve, pa épini, o te pasur,
 E mos e lini te uret de te mjer' e buze-plasur,
 Se pertim' i zi, q' e pruri te goreń me ketē dite,
 Nuk' e dime vet' e xgođi, apo ja īane perendite;
 Ede per ne mize, kur heq, i vjen keq qeriut te mire,
 Zemera s' duhetę zemre, me mos pasure meċire.

Ah! eð' atje tej mbi uðæ, i duket i økreti varri!
 Rreduar me lul' e me bar, ñe te gori uðetari,
 Qe ka vdekur i ri sume, e ka rare lark øtepise,
 Merguar nga mem' e motre, ðe pej giðe ñerezise,
 Íse zok i helmuar mi varrt, i rri si memaze ð' e qan,
 Ndare nga te giðe øoket, eðe zi per te mjerin imban.

Tomorr! o mal i bekuar, fron i larte, qe rij Zoti
 Pas fese vjetre qe kicin Cqipetarete qemoti,
 Be ti Mali-Plak i larte, qe me syt e tu ke pare,
 Luftera te mbeða sume, e puns, qe kane ngare.

O malet e Cqiperise, qe mbani kryet perpjete,
 Temer e frike perhapni! perpini qiejt' e rete!
 Te pa tundure per jeté jini, pa kur ogstini,
 Uðetarite ne zemre frike te maðe i vini;
 Kini økembeyl, gerxe, lisa, lumet ðe debore nde ði,
 Persipre lulez' e gedde ðe brenda ergent e flori;
 E ju fusa bukurose, eðe te majm' e peñore,
 Ju geset e luleuar ju bregore gelberore,
 Q' u fali Zoti te mira, u mba me sume pekule,
 U ðaa bar e ged e vei, zoq e flutura e lule,
 Zemren' e varfere t' ime, aty nder ju e kam mbluar,
 Tek buron nga giði juaj uj' i ftoht' e i kuðuar,
 Jam lark jus i degeruar, eðe s' e duroq dot maðe,
 Po s' e di si dua une do t'u coh ñe here vaðe!

Te paskega vrapt' e veriut, te kicra krahe peñumbi,
 Nxitimn' e lomit me vale, q' iken me vertik si plumbi,
 E te viða ne git t' uað ñ' uje te ftoht te riða,
 Eðe ne per ato hije ñe cope here te riða,
 Syt' e baðlit t' i xbavitje, zemerene tað defreñe,
 Gaze, qe paçe ñe here, prap' aty nder ju tað geñe.
 O popo! ksu pse me vini, perpara syve pa puçim?
 O ditat' e djalerise! o moj kohez' e te rit t' im!

O flutura krahe-ekruar! qe fluturon ne per ere,
As mer de zemrene t'ime, me vtheze de ma epjers
Ner malet te Cqiperise, tek kułosen bagetija,
Tek i frys bariu xurase, tek me rrine ment' e mijas,
Ku ekon me zilet te mađe, ogic per mes lajdise,
Pa zjen e oçelin mali, ngaha zer' i bagetise;
Marrene vrapn'e nxitojne, derđen ne gołe per kripe,
Bente nder eeg'e nder brige, aite ne ekemp e ne tripe

Bariu plak kraben ne dore, eae urđeron te riñte,
E ata giđe punojne, ngriture me bres peqintse:
Ca bejn'e vađen e strungen, ca ngrehin tenden e stane,
Ku sjeł ged e kardj'e skarpa, sicilido ndih me q' ane
Ku pervjel, kuq qed elekne, kuq mijel aite, kuq mijel
[āente,

Heri mer uqgen kelyone, jateri pergezon qente;
Stopani ber' i zi sterre, eikon bulmetn'e bekuar,
Tunt, ben galpe, djađe, gize, eae punon pa pertuar;
Uātar'e gahetore, q'u bije uđa nder male,
U ep mis, quimeqt, kos, dałe, ajke, djađe, bukevale. . .

Kec' i mbeture pa meine de i varfer' e i ekrete,
Ment memene, qe ka mbetur pa bir e pa gaz ne jetse.

Degonet nga mez' i pylit kism'e sepatas s' druvaret,
E garrese, qe ben lende, eae fyeł'i cterparit.

Cterpari s'i qaset stanit, po ner pyje bij' e ngrihet,
Ne per maja, ner bregore, ri, kendon, a gđent, a strihet;
S'i trembete syri kurre, vetem aqy dit' e nate,
Nga ujku e nga kusari s' ka frik' as nga lis' i gate,
As nga ekembent' e nga pyli; as gogolets s' e hane,
Armete ka eok e veđa, məm' e motere xurane,
Miqt'e ti egerrate Jane, kecerite, aite, āente,
Cjepte, zilete, kemboret, degt'e, e mē tepre qente,
Qe s'ilene, po rin' e ruajn bagetine de barine,
Kur e cohin, tundin bičtin, de me gaz te mad i vine;

S' e hane ḥerin' e mire eāe mikn' e uāetare,
 Se e ḥohen, po te likn̄e, egersirene, kusare.
 Vjen nata, e le ne t' erret, del hena i perhap driten,
 Vjen mengezi, sbardelehet, lint dieλ' i bije diten;
 Yjt̄e, hena, djeλi, seηa, lindin e prape pērndojs,
 Giđe c' levrijne ner qiej, perpara syvet i skojne;
 Mbliđen rei' e hapesira, benete e zeze sterre,
 Vetetimat e gemimet nisin e ciu ze te bjere,
 Bariu ve gunen me koke, z' ešken me heret te pare,
 Ndes skarpat sakaqshere, a lisne fyl, ðe ben zjare;
 Fięelən e derret qenet si cilən me emer večan,
 Pa kur derdete baliku! ujkun' e ze eđ' e perlən,
 Se bięa, qe bije demne, erresir' e mjerguł kerkon,
 Papo bariu sum' ahire ve re ðe imba vec e dəgon,
 Be sokeλin me zē te mad, tunden malet e skembente,
 Gumžit̄in pyjet e vecur, e oęetijne perreŋte!

Ect' e lehte di e stanit, qe kułot gedēn e malit,
 Be bij' e fle maje skembit e pi ujedit e zaλit,
 Bi e ctepis' ect' e plokete, fle ne vađ' e nene strehə,
 E pi ujet e rrakese eđe strihete ne plehe,
 Ect' e butez' eđ' e qete ðe e urte si manare,
 Nuk' ecte si malesorja, andaj i done bravare.

Ne pęat, posa sbardelehet, geh qe plakeze te gore,
 Ngrihet, hap deren nga-dale e del me kusi ne dore,
 Rri ne derezet te strunges, ðe djali duke dremitur
 I nget bagetin' e dalen, i injel plakez' e drobitur;
 Plaku le skopne me q' ane e ben gardin e ze ctekne,
 Bariu ve tufen perpara, vaga perkeđel celekne,
 Nusja pęi e ndreq ctepine, eđe ben buken e geλen,
 I coqi geh kane, lopen, viçin, demne, kalen, peļen,
 Mučken, qe ect' e harbuar, eđe backe me gomarre,
 Rrahene te heđin murre, te hane bimen a barre;
 Ne grua vete ne krua, e jatera ze te tuniqe,
 Ne geh pulat, miskat, rosat, ðe tjatera ben c' te muntqe.

Na hijne sume ne punë, kafqetë është bagetija,
 Na i është ne këtë jetë çok' e ndihmës Perëndija ;
 Të mos i cte që e galë, qeriu s' rronte dot ne jetë,
 Do të vdiste nga urija, dot' iç lakuriq e çkretë ;
 Gë e galë na vës, na mbað, është na usqen e na xbavit,
 Kur çtohet e vete mbare, jetene t' en' e përsërët ;
 E është është, që na ep dridhë, si do t'është kemi punuar,
 Nuke pjetë mire, si duam, po s'ë patme pleheruar.

O çokët' e qeriu! Zoti u çtoftë e u bekofte,
 Be çpirti im mik per jetë sindekur ka qen' u qoftë.

Kafqet' e është bagetinë, që u ka kaqë nevoje,
 Njeriu duhetë t' i çohë, t' i këtë kujdes, t' i deje.

Të mos t' i mundojme kurre, po si femije t' i kemi,
 E çtë mekat e është fjale te lige per to te është.

Deletendyce bukurose! që është dua mijera fjale,
 Be te k' enda vahn' e lumen, që vjen me vrap e me vale,
 A mos vjen nga Çipërija? eni vjen pej Çamerije
 Me keto milera fjale e me gluhe perëndije ?
 Apo vjen nga Laberija, pra me duke kaqë trime ?
 E është fjale, që është, me qezojnë zemren t'ime,
 Q' e çtë është, bëre mile cope, posa që pasqire,
 Duke këputur nga cmagu, që s'ë kane vartur mire ;
 Apo vjen ngaj fuq' e Korçës, ngaj vend' i mir' e i gëre,
 Pe zembrese Çipërise, që del gjithë bot' e ndjere ?
 A me vjen pej Malesije, pej Skrapari, pej Dobreje,
 Nga Vijosa, nga Devoçi, pej Vlor' e pej Myzeqeje ?

Të muqam te fluturoja e te kisqam krahe si ti !
 Me gaz te mad dot' i viqam Çipërise brenda ne gi !
 Per me marre drejt Çkumbine ed' Elbasan' e Tiranën,
 E me ardh ke ti, o Çkodrë, te çof Drinin e Bujanen !
 Kostur, Perlep, Fëlering, Dibre, Ipek, e Jakoven,
 Mat' e Ysqyp e Prestine, është Miredit' e Tetoven ;

Krojene e Skender-Begut, q' i ka pas ëen ner Cqypniqe,
Tue bâm me tñimni lufte, e m' e munt mren' e Tyrqise.

Durres! o qytet' i bukur, që je kerdiz' e memëdeut,
Eðe ti Legi me emre! që ke eçrat' e Skender-Beut,
Burrat t' uaj aqë trima, do tâ lene vað' Ylqynë
Eðe gjëde Cqipetaret, tâ mbañë armiku yne?
Nuke më ngan, e s' e besoq, kam te Zoti çumë çprese,
Cqiperija ketej-tutje këu po nuke do te mbese.

Dua te dal maje malit, te coh gjëde Arberine,
Veñelezerit Cqipetaret, që ven ne pun' e vine,
Burratë trima me besë ðe çpirt-mir' e punetore,
Be fuçate gjëde lule e malete me debore.

O fuçazete peñlore! që m' ueqeni Cqiperine,
Do te kendoq bukurine t' uaj eðe bujqesine.

Ti perendi e ligerise, që rri ne malt te Tomorrit,
Uñu posl' e më ndih pake, o motra im' e te gorit!

Më ke leçrat te floriqta, e te ergentë krahrorë,
Bað' e guç' e faq' e ñere ðe kemb' e duar debore;
Sindekur do malesoret ðe pyjet e bagetine,
Duaj eðe fuçaraket ðe arat e bujqesine.

Eðe Ti! o Memez' e ðeut! q' i fale ðeut aq' urate,
Sa pjeñ mijera te mira e kurre s' mbetete date!
I ðe lul' e bar e gedë, bim' e drið' e pem' e drure,
Mbloðe gjëde bukurite, eðe kanisk já ke prure.

Të keqen! o sy-mesqere! cikome që here ne syt:
Si lulet e si bilbili eðe une jam djali yt.

Gjëde keto fare lules! e ketë te bukur ere!
Kete mblerim! keto gyre! vaðë nga ç' vent t'i keç nxjere!
O sa e maðe bukuri! as më ñua ku e more!
O bukurose! t' u beçça! ngaha giri yt e nxore?
A po më doret te bukur e more nga gir' i Zotit?
Nga qieñi? nga parrajsa? nga preher' i plott' i motit!

Kudo ekel kembəza jote, gezohet vendi e mbleron,
Tek-do hed sydit e qesur, bukurij' atje lulezon!

Ti sbukuron faqen' e ñeaut, ti do e uqen ñerine,
Me te galë ñe pas vdekje, e pret duke hapur gine!
Vjen dimeri t'i ñan lulet, ti me ñe frym' i ngal prape,
Napene, q'u hed pësipre, ua heq me ver' e me vapre.

Bujkun e xguan me nate, eðe ve perpara qete,
Nisete pa sbarðelyer per punezet te vertete,
Mer pluarin e parimenden, xgeðen, tevlikne, hostene,
Kaſen, faren, gokne, buken, trajstene, lakrore, qene...
Gerbetor' i Memes' se ñeaut, q'e ka zemirene plot sprese,
Del kur hapet trendafili, ñe bari 'ste giðe vesé,
I falet Zottit t' vertete, ñe zihet nga pun'e mbare,
Zemerzen e ka te bardë, ñe te qruar e te lare.

Pa loður e pa keputur, pa djerse e pa mundime
Heriu i gore ne jets nuke gen dot as ðerrime!
Si te punos dit' e nate, e te beq c' duhene giðe,
Ahere kerko nga Zoti, te t' ape bukez' e driðe.

Heri! puno, mos peo kurre, ñe lark nga makuterija,
Zemerne kije te gera, mos ki keq, pa t' ep Perendija.

Puna ka duk e urate, Zot' i mad e ka bekuar,
Herine mi faqet te ñeaut, e dergoj per te punuar.
Ver' o e bukura vere! qe na vjen nga i madi Zot,
Me miresi, me bukuri, me gas te mad, me duar plot,
Sindekur cel trendafile, e i fal bilbilit zene,
Actu na bije nga qjeli, ñe gas ñe ne zemert t' ene.

Zot i mad e i vertete, per te uqyer ñerine,
Per te zbukuar ñene, per te etuar miresine
I ña zjar e flake djeħlit, i sali ñe għin ress
Beri dimerin e veren, ñe zemres' s'an' i da sprese.

PE te arriture rrugħne c' ka punuar Perendija!
Qieki, ñeaut, dieħli, giu, ñeriu, tere giðesja!
S'ecte ķudi pse na defren ver' e bukur zemireni t'eu
C' ka punuar Perendija eðe ñeriu sa e benel!

Ju e oke kur pini veren, mos dehi, mos zemerohi,
 Mos u zihni, mos u gani, mos levdohi, mos qertozi;
 Se perçmoni Perendine, q'i ka falur heräise rrue,
 Eäe kerkon dagurine, e ndoæet pœhtazi ndaj juæ;
 Po gezohi, prehi, qeøni, duhi, xbaviti, defreni,
 Flisni fjale te pelqyer, loni, kendoni, kerceni,
 Bejeni zemern te geræ, eäe stoni dagurine,
 Miresine, qerezine, ðe besen e miqrsine;
 Se ne breng'e ne te keqe, ne punæ e ne te pire,
 Mirrete ves qeriu i lik, qihete qeriu i mire.

A e giñni giðesine? yjte, dieñine, henen,
 Benæ, eren, rete, kohen, kañten' e kuinterit, señen,
 Si Jane perveçur giðr, eäe leçijn' e punojne,
 Heri jaterit i ndihin, astu punen e imbarojne!
 Ne mest te keti r emeli, te punetoreve sume,
 Heriu duhet te leçinæ? a po te bjere ne sume?

Mundohete punetori, po ne zemerzet te qete
 Sa gas te mað ndjen, kur qera, qe hoð, i pjeð dymbeðjetel
 Kur e geh kañlin' e plotte te kerrusure nga barra,
 Be parrajsen e vertete te tfaqure neper ara,
 Kur heð lamen e mbled tokne, ndan bykn' e kañten me
 U heð kuajvet e qevet, qe Jane loður te hane, [η'anæ
 Kur e permbus plot stepine, me drið' e me ge te galæ,
 Ctronet me uri ne buke e ha me djersæ ne baðæ.

Ceh pjerguñne, manæ, fikne, danene, arren, uñine,
 Molæn, daræn, pjeñken, gegæn, vaðene, stuæn, qersine,
 Kumbuñate, zerdeline ngarkuar ne pemæ giðe,
 Oborre plot ge te galæ, stepine mbusur me driðe,
 Be zemera i gezohet, pa i falet Perendise,
 Q'e çperblen punen' e djersen' e mundimn' e qerezise.

Qyæ rroit imblet' e uruar, ðe ven' e vin' e leçijnæ,
 Ca hualinæ ndertoñne, ca neper lule gendijne,

O! ç' pune me ment punojne! sa bukur e bëjn' e mire!
 N' apin dyshet, q' ep drite! ëe njalte fjetët' emblësirë!
 Bë punetoret e mire m' ate mendyra punojne,
 E ëe gjidë qerëzija me mundim t' atyre skojnë,
 Njeri mihi, jateri leron, qerri mbjel, jateri prasit,
 Kus tharr, kus kor, kus mbledh duaj, kus sin, kus gar-
[ton, kus krasit,

He ben pluar' e sepaten, qe parmanden, qe stepine,
 He pret e qep, qe mer e ep, qe mbað, qe cikon tuñine,
 Ç' do qeri qe fare pune ben ne mest te coqerisse,
 Kjo ejet' uð' e Perendise, ky ë nom i gjidesise,
 Ed' ajo miza perdese, ç' i duhetë per te ngrene,
 Este rrahir e perpjekur, e me kohez' e ka vene!
 Ka qe pune te punoje si ç' do ge q' ejetë ne jetë,
 Ksu e ka dene me kohe Zot' i mad e i vertete.

Bujku mundohet ne vere, po ne dimer rri e prehet,
 Ceh stepizene me kamje, edhe zemera i behet,
 Grate te gjida punojne n' avlement e ne te tjera,
 E ëe jauste fryn e bije, po kur ná, trokelein dera,
 Ete q' uðtar i gore, qe ka mbetur ne debore,
 I kane ngrire te mjerit veg' e goj' e kemb' e dore,
 Ngrihet i zot' i stepise, edhe te huajdin e mer,
 E ve ne kryet te vatres me qerëzi, me te mad nder,
 Posa e cohene, qe vjen, i ngrihen gjide femija;
 Se te huajne me dere na e dërgon Perendija,
 Pa i bëjne zjar, e ngrohet, ed' e mbajne me te mire
 I sjelën stresë te flere, edhe te ngren' e te pire.

Këstu te huajt' e miqte qeriu, q' ejetë i uruar,
 I pret me kraheror hapur, e i percjel te gëzuar.

Ne vere, qe çelen lulet, qieëi ndrin si pasqyre,
 Sbukurohetë faq' e ñeut, e mer mijera fytyre,
 Pa ngadalëne me ç' do lule, me ç' do bar, e me ç'do flete
 Terra te gëlla me mijë, rroitin nga ñeu si mblete.

Ćpest' e mizate kendojne, e kuajtë hingelijne,
 Lulet e bukura m'ere si ar e si flori ndrijne,
 Bujku nget penden e leron, mbjeļ e ben gali ugarre,
 Kaloresi i ćkon ɳate, ñe i dote—puna mbare—
 Papo mer anen e lumi, me zemere te gęzuar,
 Kendon, ficeļen, a vete nga-dale, duke mejtuar,
 Ve re lumen e kułuar, qe iken me ligerime,
 E nder ment te ti i bije ca t' smbla ćume mejtime.
 Vagazete bukuroge, posi ćqerrate manare,
 Si kaperroļet e malit, si deļezate mitare,
 Vene te lajne ne lume, giđe tok duke kenduar,
 Me gas ne sy e ne buze, e me luleze ner duar,
 Perveçin ɬeret e baraa ñe te majm' e te perndija,
 Pulpazete bukuroge, e kembezet e kerđija;
 Deļendyęja, qe fluturon, e ndehete per mi lume,
 U afrohete si mike e u dote fjale ćume;
 Be męsger' e perkeđelur vjen ne lume te pij' uje,
 A te prehete ne hije, a te beňe ge rremuje.

Bari, bima, vatur mę bres, e bujku ćum' i gęzuar,
 Si bariu kur mer kerđine eđ' e perkeđel nder duar.

Bilbili já dote bukur, lumi vete giđe vale,
 Ep eren e Perendise trendafili pale-pale.

Već ɳe vagęz' e mjere qan te motrene, q' e ka lene,
 O! ęste mbuluan ne ñe vagęza fytyre-hene!
 Memä ñe motera mbetur ne zi e ne vaj te ćume,
 Be ćqera manarez' e saj e perzięmez' e per lume!
 Te keput ćpirtine plaka, kur ze ñe nemeron e qan,
 Ah! i ziu ɳeri ne jetsa heq e sa duron e mban!

Vagęn vertet e mbuluan, po ćpirt' i saj ne qiej ćkoj,
 Hapi kraħedit e lehte, ne hapesiret fluturoj,
 Bukuri e saj u-perzje me bukurizet te Priħlit,
 Me fjalezet te bilbilit, me eret te trendafilit;
 Țesendi s' humbet kurre, e ge s' vdes me te vertets
 Mase ndrysohene pake, po janes ne kete jetsa,

As stoheret, as pakesohet, as prigete giđesija,
 Vdesen e ngalene prape si giđ' eđe qerezija,
 Ketu janę giđe c' janę, e giđe c' ge munt te jetę,
 Engeđilite, perendite ađe aju Zot' i vertete!
 Se ne trup e ne spirt ećte giđesija, qe s' ka anę,
 Te gađe eđe te vdekur, giđe brenda ne té janę.

Perendija qerin' e parę e mori pej dore vete,
 E sbriti mi faqet te đeut, q' is me lulez' e me fletę,
 Mę te drejtene te demi mi faqet te đeut e ngriti,
 E beri te zotđin' e đeut eđe keđtu e porositi:

Nga kjo balte te kam bera, rri ketu, me paç urate,
 Mos u-lođ e mos pso kurre, po perpiqu dit' e nate,
 Ceh si punon giđesija! actu te punos eđe ti,
 Te mos rrić kurre pa punę, e te veđ duar ne gi.
 Mos u bej i lik e i keq, i pauđ' e i pabese,
 I rrem, i ndyre, i demćim, i renduar e paćprese,
 Mergohu nga te keqijat, pej vjeđje, pej marrezije,
 Mos vra, mos mer tek s' ke venę, eđe ki nom dasurine,
 Bes' e fe ki urtesine, te drejtene, miresine;
 Ne befc mire, liket s' gen kurre, po ne befc liket, mos
 Ki dećire per te mire, đe ne zemere mećire, [prit mire,
 Ji i but' i urt' i vjyer, e mos u-bej kurre makut,
 I eger' e i merzitur, đe i mahnitur e ladut,
 Mos j'ufro đelperise, po se drejtese j'u-nis pas;
 Ne degoće fjalet e mijas, do te jes giđenę ne gas.

Nga giđe c' pat giđesija te kam đene đe ty pjesę,
 Ne u-befc, si dem, i mire, emr' i mađ do te te mbese,
 Te kam đene ment, te mesos te verteten me tě tå gohç,
 Be zemer' e vete-dije, te mir' e te drejtēn tå qohç,
 Do te te le đe nevojen, uđene te te tregonę,
 Te te ndihne me c' do punę, te te psos' e te te xgonę.

Giđe te mirat, qe janę, ketu ne đet i kam mbluar,
 Po gesendi ne ces s' nxjer dot pa dirsur e pa munduar,

I gen te giđa me kohë, po rrëmò ëdë' e më ëdës,
 Ç' do ge te duhet kërkoje, barku i ti do tâ pjetës,
 Sa gereraze te vlera do te ges ti ketu brënda,
 Eëe persipere soje, e sa do te t' i ket' sënda!

Me fuqit, që te kam është, ëm që te viçë në dite,
 Te març uðen e se mires, e te ges te maðë dritë,
 Te març veg dale-nga-dale sa punera, që kam bere,
 Dieë, hënë, ýj, ëdë, qiej, e giðesine te tere!

Po që u-bere i urte, mua më ke afer teje,
 Ndryse, — qofë i maðekuar, eëe mërguare meje.—

Te parit t' sëne Perndija keto fjale vetem i ëda,
 I fali giđe te mirat, i ëda uraten ëde e la.

Det i p' an' i miresise! q' emrin t' ent s' e ze dot ngoje!
 Qys e ngrehe giðesine pa lene fare nevoje!
 Fali qeriut urtesine, miresine, qerezine,
 Butesine, miqesine, dasuri, vëlazerine;
 Epu gësëvet lul' e bar, ëde pyjetet ged e fletë,
 Resë si, aravet bime, e mos lere ge te metë,
 Fali ere trendelines, manuqaqes, trendafilit,
 Kaðiut bukë, mizes pjesë, zogut ngrenje, zë bilbilit,
 E drurevet epu pemë, ëde urate bagetise,
 Dergo ësembj' e kujdes per tó ne zemer te qerezisse,
 Epi pjerguås' e vëgët rrus, ëde vozese fali vere,
 Mos e lere pa té kurre, kurre ëdate mos e lere,
 Fali dieëlit flak' e zjar, ëde hënës' e yjet dritë,
 Yjte le te vine rrrotuå, ëde qerezit te punojnë,
 Te defrejn' e te gezohen, ëde si vëlezëz te skojnë.

Tregom'u ëde Cqipetaret uðen'e punes se mbare
 Baçkom'i, bëm'i vëlezëz, eëde fjeqtë Cqipetare.
 Falm'i, falm'i Cqiperise diten' e barð' e lirise,
 Uðen'e vëlazerise, vahn'e giđe miresise.

~~Nxir te vertetene ne çësht, pas ketaj te imbijetonë,~~
~~Erresira te perndahet, gëqëstera te pësojnë!~~

Kueston 1 groe